

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/136/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010123
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 6.6.2022, č.k. 1T/8/2022 – 84, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.3.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný :

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. XXX/X, E.

odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 a §§ 37 písm. m), 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 6.6.2022, č.k. 1T/8/2022 – 84, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že ako otec F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky G. H. I., trvale bytom F. F., J. XXX/XX, prechodne bytom J. X, K., v mieste svojho trvalého bydliska E., D. XXX/X a všade tam, kde sa zdržiaval riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu dcéry, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn.: 37P/168/2019 zo dňa 17.09.2019, právoplatným dňom 09.10.2019, prispievať na výživu svojej dcéry sumou 200,- Eur mesačne, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, čím mu za obdobie od mesiaca máj 2021 až doposiaľ vznikol dlh na výživnom vo výške 2.600,- Eur, napriek tomu, že bol riadne zamestnaný, pričom bol rozsudkom Okresného súdu v Galante, sp. zn.: 27T/105/2019 zo dňa 20.04.2021 právoplatným dňom 20.04.2021, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods.3 písm. b) Trestného zákona, teda najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil nasledovne (skrátene):

2. 1 Vo vzťahu k výroku o treste bolo odvolanie podané, z dôvodu, že súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani priťažujúcu okolnosť, keď súd neakceptoval návrh prokurátora, že je potrebné uložiť trest podľa zásad § 38 ods. 4 Tr. zákona pri konštatovaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Súd dôvodil tým, že formálnou náležitosťou recidívy podľa § 37 písm. m) Tr. zákona je predchádzajúce odsúdenie páchatel'a súdom za trestný čin. Ak o takomto predchádzajúcom odsúdení platí zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, alebo predchádzajúce odsúdenie bolo zahladené výrokom súdu, nemôže ísť o recidívu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona. V danom prípade sa jedná o právoplatné odsúdenia uvedené pod bodom 1 až 6 odpisu registra trestov. V prípade bodu 7 odpisu registra trestov, jedná sa o rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/105/2019 zo dňa 20.04.2021, právoplatný dňa 20.04.2021, ktorým bol A. B. bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Tento rozsudok je súčasťou skutkového deja ako aj kvalifikačného momentu prejednávaneho prípadu a preto súd nemôže prihliadať na toto odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona.

2. 2 K odsúdeniam v bodoch 1 až 6 odpisu registra trestov sa súd ďalej nevyjadril. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 7-krát odsúdený, z toho posledné odsúdenie, tak ako konštatuje aj súd v napadnutom rozsudku, je súčasťou skutkového deja, ako aj kvalifikačného momentu prejednávaneho prípadu a preto súd na neho nemôže prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Pri posúdení zvyšných šiestich odsúdení je možné konštatovať, že z toho tri odsúdenia sú zahladené. Zvyšné tri odsúdenia však zahladené v zmysle § 92 ods.1 Tr. zákona neboli, preto som toho názoru, že súd mal postupovať pri výmere trestu aj použitím § 37 písm. m) Tr. zákona a § 38 ods. 4 Tr. zákona.

2. 3 Nad rámec vyššie uvedeného poukazujem aj na tú skutočnosť, že pri výmere trestu pri poslednom odsúdení Okresného súdu Galanta, sp. zn. 27T/105/2019 z 20.04.2021 (ktoré je súčasťou skutkovej vety ako aj kvalifikačného momentu) súd na trestnú minulosť obžalovaného prihliadol tak, že použil ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona, pričom v tom čase odpis registra trestov obžalovaného bol totožný, poukazujúc na uvedených šesť odsúdení.

2. 4 Súdom uložený trest vo výmere 14 mesiacov tak považujem za nezákonný, v rozpore s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd Trnava výrok o treste okresného súdu zrušil v celom rozsahu a uložil obžalovanému podľa § 207 ods.3, § 37 písm. m), § 38 ods.4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) 4 (štyri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 písm. 2 písm. a) Tr. zákona.

3. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

5. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o treste tým spôsobom, ako to citoval prokurátor vo svojom odvolaní (ods. 2.1 tohto rozsudku odvolacieho súdu). Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s odvolacou námietkou prokurátora, že ostatné odsúdenia obžalovaného, ktoré možno zaistiť z odpisu registra trestov a pri ktorých nie je uvedené, že sú zahladené, resp. že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, nebral prvostupňový súd do úvahy, čo je chybou, ktorá sa premietla do výroku o treste, o jeho výške (ods. 2.2 tohto rozsudku odvolacieho súdu).

6. Ide o odsúdenia v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1T/22/01, na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/27/04 a na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/35/05. Ohľadne týchto odsúdení, nie je evidované ani ich zahladenie, ani zákonná domnienka, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený. Preto bolo povinnosťou prvostupňového súdu tieto predchádzajúce odsúdenia obžalovaného zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. V takom prípade je táto priťažujúca okolnosť jedinou okolnosťou, zistenou podľa §§ 36 a 37 Trestného zákona, čo znamená potrebu upraviť trestnú sadzbu uvedenú v ustanovení § 207 ods. 3 Trestného zákona podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Pri takejto úprave sa dolná hranica trestnej sadzby uvedená v ustanovení § 207 ods. 3 zvyšuje o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takto upravená dolná hranica trestnej sadby je 28 mesiacov.

7. Prvostupňový súd teda rozhodol nesprávne, keď postupom, ktorý je uvedený v predchádzajúcom odseku, neupravil dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona a uložil tak trest odňatia slobody mimo zákonnej trestnej sadzby.

8. Uvedenú chybu napadnutého rozsudku bolo možné odstrániť priamo v odvolacom konaní a po zrušení napadnutého výroku o treste a jemu nadväzujúceho výroku o výkone tohto trestu, rozhodnúť nanovo rozsudkom podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Preto odvolací súd sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody a to v minimálnej výmere 28 mesiacov. Uloženie trestu v tejto výmere je postačujúce na splnenie účelov trestu, sledovaných v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona. Zobrať pritom do úvahy, že za rovnaký druh trestnej činnosti, si obžalovaný v minulosti už jednej trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace čiastočne vykonal (konanie Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/35/05). Z jeho výkonu bol v roku 2007 podmienčne prepustený. Odstup šesťnástich rokov od výkonu predchádzajúceho trestu, odôvodňuje uplatniť voči obžalovanému trestnoprávny postih v minimálnej výške.

9. Na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, rovnako ako prvostupňový súd, keďže tento výrok bol vecne správny a odvolacím súdom bol zrušený iba z dôvodu, že ide o výrok obsahovo nadväzujúci na zrušený výrok o treste.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.